

Časopis s podobami za slovensko mladino. S prilogo „Angelček“

Štev. 8.

V Ljubljani, dné 1. avgusta 1906.

Leto XXXVI.

~~~~~ Počena struna. ~~~~~

Stari Mikel, vaški godec,
Med otrók sedi množino
In na stare citre brenka,
Cvetno gledajoč mladino.

Sladek smeh mu usta giblje,
Pesem mu iz grla teče,
Spremlja jo vesela deca
Z glasom neskaljene sreče.

Brenka, poje, da odmeva
Daleč šum po tihi vasi,
Citre škripljejo pod težo
Roke, dvigane počasi.

A naenkrat se ustavi
Roka mu pri pesmi znani
O pomladnem, krasnem času
In o zgodaj padli slani.

„Oh igrajte, oh igrajte!“
Vzklikne deca enoglasno,
„Radi še bi poslušali
O pomladi pesem krasno.“

Stari Mikel se obrne,
Solza mu na lice kane,
Žalosten pokaže struno
Počeno, a sam se zgane:

„Glejte, deca, ta-le struna
Počila mi je pred leti,
Ko sem ravno ves zamaknjen
Brenkal o pomladi sveti ...

A od takrat več ne morem
Dokončati pesmi znane;
Vsakokrat, ko jo začenjam,
Solza mi na strune kane.“

Stari Mikel, vaški godec,
Med otrók sedi množino,
Struno počeno zvezuje
In blagruje nem mladino.

Budislav.

